

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní bakalářské zkoušce.

DIPLOMANT: ERBES Petr

Obor: režie-dramaturgie ALD

Vedoucí diplomové práce: MgA. Lukáš Jiříčka, Ph.D.

Student režie-dramaturgie Petr Erbes se ve své bakalářské práci zaměřil na prozkoumání terénu, ke kterému cíleně tíhne i ve svých autorských projektech, tedy terénu, který se snaží prozkoumat jak ze strany praktické, tak i historické a teoretické. Jedná se o oblast divadelního, performativního a sociálně intervenčního umění, která bývá nazývána buď jako umění participativní nebo relační, aktivizující či angažující.

Diplomant ve své práci nabízí jistý historický průřez několika podstatnými projekty, které lze považovat pro zmíněné disciplíny za emblematické a zaměřil se nejenom na jejich historický, politický a sociální kontext, ale hlavně na centrální, neuralgický bod těchto prací, jímž je přístup tvůrců k divákům, hledání platformy, jež jim umožní zapojit se aktivně do projektů. Dále se soustředil na analýzu a popis herních principů a fikčního rámce či reálné události (Dobytí Zimního paláce, bitva o Orgreave, obležení Waco), která předcházela její performativní, participativní rekonstrukci v podobě tzv. reenactmentu.

Bakalářská práce „Hrací plocha jako zdroj divadla“ do českého prostředí vnáší kontext, který zde není příliš teoreticky uchopen, pomineme-li několik dílčích překladů textů, které se participativním uměním zabývají (Nicolas Bourriaud, Claire Bishop), zatímco podstatné knihy z této oblasti zde zatím přeloženy nejsou – zde je nutné zmínit Relational aesthetics právě Nicolase Bourriauda či Artificial Hells Claire Bishop či například texty Bojany Kunst. Nejucelenější vstup do této oblasti zatím napsal kurátor Jan Zálešák v knize Umění spolupráce, ta se však soustřeďuje spíše na oblast přesahů výtvarného umění, zatímco Petr Erbes mapuje teritorium spíše divadelní (Rimini Protokoll), performativní (zmíněné reenactments, Yoko Ono, práce skupin Happsoc I. či Laibach) a akční (Milan Knížák, Wiener Gruppe), výtvarné a herní (opět Rimini Protokoll či Thomas Hirschhorn) i literární (Ladislav Novák). Samozřejmě, že příkladů a popisů mohl Erbes užít daleko více, ovšem i těchto několik zástupných tvůrců operujících na ploše užívající herní a participační principy, pravidla a modely, bohatě pro silný vhled do teritoria stačí. Erbesův jazyk i schopnost popisu jsou dostatečně poutavé, aby ukázaly tato místa na mapě divadelního a paradivadelního umění jako nosné a poutavé a hlavně – nikoliv nové, ale s dlouhou a politicky, esteticky i sociálně radikální historií.

Přestože u této bakalářské práce převažuje historický vhled nad komplexnější teoretickou analýzou, mnohé z teoretických závěrů zde však přítomny jsou. Je patrné, že Petr Erbes je schopen tyto konceptuální a poučené vhledy do

problematiky rozprostřít po celém textu a učinit tak z jednotlivých umělců či akcí skutečně signifikantní reprezentanty širšího rámce.

Ačkoliv jsou vazby či umělecké návaznosti mezi jednotlivými tvůrci spíše volné a jejich výběr není plně ozřejměn, jako zástupci daných projevů jsou vybráni více než vhodně. Je však jisté, že tato práce si nekladla za cíl být encyklopedickým přehledem všech možných tvůrců, tendencí a principů, ale vzhledem do problematiky hry, učení se skrze dialog a hru a konkrétní příklady odhalit stěžejní body těchto relačních akcí, inscenací a intervencí. Dokonce i fungují jako jisté zrcadlo Erbesovým popisům vlastních projektů – Zítřka si povíme ad., které zde nejsou pouze přiblíženy, ale také podrobeny částečné relativizující reflexi.

Považuji bakalářskou práci za poctivě vypracovaný a seriózně obeznámený vhled do dané problematiky, vhled, který nadmíru splňuje parametry bakalářské práce. Jediným možným nedostatkem se může jevit nedostatečný odstup od vlastních projektů a jejich detailnější kritičtější popis.

Bakalářskou diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

Datum: 21.6. 2017

.....

p o d p i s